

N:o 60.

Af herr **E. Fredholm**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående åtgärders vidtagande för trädplantering utmed statens jernvägar.

Med kännedom om de stora svårigheter, som mött hvarje förslag till en ny skogslagstiftning på grund af de band på den personliga eganderätten, dessa skulle medfört, får jag med framhållande af nödvändigheten af att någon början göres till sådana åtgärders vidtagande, som i någon mån kunna befördra nyplantering, föreslå en sådan, hvilken är oberoende af den enskildes rätt.

Jag föreställer mig nemligen, att ej så litet gagn skulle ernås, och ej heller synnerligen stora svårigheter skulle möta, om kongl. jernvägsstyrelsen anbefalde trädplantering på större delen af den för statens jernvägar exproprierade marken.

Om man tager i betraktande den stora utsträckning vårt jernvägsnät numera eger, skall man finna, att en ansenlig mängd träd skulle rymmas på den staten tillhöriga jorden utmed banvallen.

Och rätt många fördelar skulle vinnas genom en sådan plantering. Redan ur skönhetssynpunkt sedt skulle en fördel ernås genom det behagliga afbrott uti enformigheten i de jemna öppna slätterna, som jernvägen på sina ställen milslångt genomlöper. Stormarne skulle i någon mån hejdas af täta trädkronor, och ras af bankar förminskas genom trädrotternas bindande förmåga. Afkastningen i virke af dessa planteringar skulle med tiden blifva högst betydlig. Genom användande af häckar i förening med plantering af träd innanför dessa har en gynsam början

redan gjorts i att förhindra snömassors hopande till hinder för trafiken. En utsträcktare användning skulle äfven inskränka utgifterna för stängsel.

På därför lämplig grund torde plantering af fruktträd förordas. I öfrigt bör valet af trädslag rättas efter förhållandena, men företrädesvis böra våra vanliga alléträd med bättre virke användas och endast på sämre jordmån de mindre nogräknade trädslagen ifrågakomma.

Hvad beträffar verkställigheten af detta förslag, synas inga allvarligare hinder möta, om en sådan plantering skedde så småningom, ty vid statens jernvägar finnas trädgårdsmästare redan anstälde, och trädskolor äro anlagda för de nuvarande behofven, och dessa behöfde endast undan för undan utvidgas.

Hvad tillsynen af det planterade angår, kan man ej tänka sig gynsammare förhållanden än de för handen varande, emedan banbetjeningen ju flera gånger på dagen är i tillfälle att utöfva densamma, hvarjemte trädgårdsmästarna på sina ofta återkommande resor mellan stationerna i och för vården af det redan nu befintliga lätt kunna inspektera planteringarne.

Genom en sådan åtgärds vidtagande gäfves allmänheten ett godt föredöme, hvilket säkert skulle leda till efterföljd uti allmännare plantering af enskilde vid vägar och äfven på för annan odling mindre lämpliga platser, hvartill kan slutas af det goda, som de anläggningar, hvilka utförts vid jernvägsstationerna och banvaktarebostäderna, i det hänseendet redan verkat beträffande uppsatsning omkring mångt hem på landet.

Af ofvan anförda skäl får jag sålunda föreslå,

att Riksdagen måtte besluta att aflåta en skrivelse till Kongl. Maj:t med begäran, att Kongl. Maj:t i nåder täcktes meddela dess jernvägsstyrelse de föreskrifter, som ärendets beskaffenhet synes påfordra.

Om remiss till vederbörligt utskott får jag vördsammast anhålla.

Stockholm den 27 januari 1888.

E. Fredholm
från Skaraborgs län.